

Η Χαραυγή

Ιούλιος – Αύγουστος 2016

ΕΤΟΣ 82ον Αριθμός έκδοσης 4

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Τα Έθνη Θεραπεύονται 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Ασφαλείς στην Αγάπη του Θεού 19

Ζώντας κάτω από το Έλεος
του Θεού 22

Ο Θεός κλαδεύει και εμπολιάζει 25

Η αγάπη εκπληρώνει το νόμο 28

The Dawn - Greek Edition

JULY / AUGUST 2016

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Τα Έθνη Θεραπεύονται

Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. Ιεζ 47:1, 2

Εν τω μέσω της πλατειάς αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' έκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. - Αποκάλυψη 22: 1,2

Πρόλογος: Αμέσως μετά την ολοκλήρωση αυτού του άρθρου, εμείς και όλος ο κόσμος μάθαμε για τα τραγικά γεγονότα που έλαβαν χώρα σε ένα νυχτερινό κέντρο διασκέδασης στο Ορλάντο της Φλόριντα κατά τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής της 12ης Ιούν. φέτος. Σαράντα-εννέα άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και δεκάδες άλλοι τραυματίστηκαν σε μια μαζική δολοφονία, κάνοντας αυτήν την τρομερή πράξη βίας την χειρότερη του είδους της στη σύγχρονη ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών. Κατά τη διάρκεια αυτού του γράψιμου, τα όργανα της επιβολής του νόμου και άλλοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι είναι μόνο στα αρχικά στάδια της διερεύνησης του κίνητρου και άλλων λεπτομέριων γύρω από τις δολοφονίες. Ανεξάρτητα από το τι θα έχει μαθευτεί μέσα στις επόμενες εβδομάδες,

ένα τέτοιο ειδικό έγκλημα που διαπράχθηκε στο Ορλάντο υπογραμμίζει δυστυχώς την ψυχική και ηθική ασθένεια του κόσμου σήμερα, που είναι και το επίκεντρο αυτού του άρθρου. Ωστόσο, πόσο ευγνώμονες είμαστε που έχει ο Θεός μια αιώνια θεραπεία για αυτήν την ασθένεια, δηλ., την βασιλεία της δικαιοσύνης του, η οποία θα ολοκληρώσει την επούλωση του κάθε λαού και έθνους. Συνεχίζουμε να προσευχόμαστε ένθερμα για να έρθει σύντομα η βασιλεία του Θεού ώστε να φέρει ένα τέλος σε αυτόν τον άρρωστο απο την αμαρτία και κουρασμένο εφιάλτη της αμαρτίας και του θανάτου.

Ζούμε σε έναν άρρωστο κόσμο. Είναι μια ασθένεια μέχρι θανάτου η οποία ξεκίνησε όταν οι πρότοι μας γονείς εξέπεσαν της τελειότητας στην Εδέμ, μέσω της ανυπακοής, και σήμερα έχει φτάσει σε διαστάσεις κρίσεως. Οι κύριες ασθένειες που επέφεραν αυτή την κατάσταση είναι η αμαρτία και ο εγωισμός. Καταπάτηση των νόμων του Θεού είναι η αμαρτία, και υπέρμετρη αναζήτηση των εαυτού ο εγωισμός, ανεξάρτητα από το τι μπορεί να είναι οι συνέπειες για τους άλλους. Μερικά από τα συμπτώματα αυτών των θανατηφόρων ασθενειών είναι η υπερηφάνεια, το μίσος, και η δίψα για εξουσία που δεν ανέχεται καμία παρέμβαση, ακόμα και εις βάρος της δολοφονίας.

Μια από τις πιο ζωντανές περιγραφές αυτής της θανατηφόρου ασθένειας της ανθρώπινης κοινωνίας είναι η μία που μας έδωσε ο Απόστολος Παύλος, όταν έγραψε, «Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί· διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αγάριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς,

ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι.» - Π Τιμ. 3: 1-4

Προς το παρόν, ρυπαίνονται η γη, οι θάλασσες, τα ποτάμια, οι λίμνες, και η ατμόσφαιρα από την αδυναμία του ανθρώπου να χρησιμοποιήσει σωστά τους πόρους που του έδωσε ο Θεός. Ωστόσο, το χειρότερο όλων των ρυπάνσεων είναι η ρύπανση του ανθρώπινου και της καρδιάς από την αμαρτία και τον εγωισμό. Από την ανυπακοή του Αδάμ στην Εδέμ, αυτοί οι ρύποι έχουν ξαπλωθεί σε όλη τη γη, μαστίζοντας την ανθρωπότητα και τις διάφορες κοινωνίες που προσπάησε να δημιουργήσει. Τώρα σε αυτές τις "τελευταίες ημέρες", ωστόσο, έχει οξυνθεί η κατάσταση, γιατί σαν κοιτάζουμε γύρω μας, φτάνουν τώρα σε αφάνταστα και καταστρεπτικά επίπεδα ο καρκίνος της αμαρτίας και του εγωισμού.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΠΡΟΛΕΓΕΤΑΙ

Δεν είναι έκπληξη για τον Κύριο το παρόν χάος και η αγωνία που ήλθαν απροσδόκητα επι τον κόσμο. Υπάρχουν πολλές προφητείες του Λόγου του που προβλέπουν μια τέτοια κατάσταση. Μια από αυτές, που παρουσιάζεται σε συμβολική γλώσσα, βρίσκεται σε αυτές τις λέξεις από τον Ησαΐα: «1 Ιδού, ο Κύριος κενώνει την γην και ερημόνει αυτήν και ανατρέπει αυτήν και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτής. 2 Και θέλει είσθαι, ως ο λαός, ούτως ο ιερεύς· ως ο θεράπων, ούτως ο κύριος αυτού· ως η θεράπεινα, ούτως η κυρία αυτής· ως ο αγοραστής, ούτως ο πωλητής· ως ο δανειστής, ούτως ο δανειζόμενος· ως ο λαμβάνων τόκον, ούτως ο πληρόνων τόκον εις αυτόν. 3 Ολοκλήρως θέλει κενωθεί

η γη και ολοκλήρως θέλει γυμνωθή· διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον. 4 Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος ατονεί, μαραίνεται, οι υψηλοί εκ των λαών της γης είναι ηττημένοι. 5 Και η γη εμολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής· διότι παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθέτησαν διαθήκην αιώνιον.» - Ισ. 24: 1-5

Οι λέξεις "γη" και "κόσμος", όταν χρησιμοποιείται στις προφητείες της Αγίας Γραφής, όπως και στο παραπάνω απόσπασμα, δηλώνουν συχνά μια κοινωνική ή πολιτική δομή που υπάρχει σε κάθε δεδομένη στιγμή, ένα από τα σημαντικότερα μέρη της οποίας είναι ο λαός. Ο πλανήτης Γη, ωστόσο, αναφέρεται επίσης συχνά στις προφητείες, και μερικές φορές υπάρχει μια ανάμειξη τόσο του συμβολικού όσο και του κυριολεκτικού στην ίδια προφητεία. Ένα παράδειγμα αυτού είναι Ψαλμός 46: 6,10. Το εδάφιο 6 διαβάζει, «Τα έθνη μαίνονται, τα βασίλεια παραπίνουν, προφέρει τη φωνή του, η γη λιώνει.» Σε αυτό το εδάφιο η γη "λιώνει", αλλά στο εδάφιο 10 εξακολουθεί να υφίσταται η γη, και το όνομα του Θεού είναι υπερυψωμένο σε αυτήν. Σας παραθέτω: «10 Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή εν τη γη. 11 Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών· προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ.»

Σε αυτή την προφητεία του χρόνου στον οποίο ζούμε τώρα, είναι η συμβολική "γη" που λιώνει, ενώ παραμένει ο κυριολεκτικός πλανήτης Γη. Πράγματι, από το θείο διάταγμα προς τα μαινόμενα έθνη, η ειρήνη φέρνεται στην ανθρωπότητα, και το όνομα του Θεού εξυψώνεται μεταξύ των ανθρώπων. Ομοίως, στην προφητεία που αναφέρεται πιο πάνω από τον Ησαΐα 24,

βρίσκουμε τη συμβολική γη "στριμμένη" και "μολυσμένη", και σε αυτό βλέπουμε μια ισοπέδωση όλων των τμημάτων της ανθρώπινης κοινωνίας. Όλα αυτά είναι στη μεγάλη κατάπληξη των εγκόσμια σοφών.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Όπως επισημαίνεται στον Ψαλμό 46:10, σε εύθετο χρόνο του Κυρίου θα πει ο ίδιος στα μαινόμενα έθνη της γης, «ΗΣΥΧΑΣΑΤΕ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΣΑΤΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΘΕΟΣ.» Αυτό υποδηλώνει θεϊκή παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων σε μια συγκυρία όταν, αν αφεθούν στην τύχη τους, οι άρρωστοι απο την αμαρτία τους εγωιστές της γης θα αποτύχουν εντελώς στις προσπάθειές τους για την επίλυση των προβλημάτων που έχουν επιφέρει στον εαυτό τους οι ίδιοι. Έτσι, στην προσέγγισή μας σε αυτό το θέμα, θα πρέπει να έχετε κατά νου ότι ο μεγάλος δημιουργός εξακολουθεί να ενδιαφέρεται για τα ανθρώπινα πλάσματά του, και θα τους ελευθερώσει. Δεν θα επιτραπεί στον άνθρωπο να καταστρέψει τον εαυτό του, είτε με όπλα, τους ρύπους, ή με οποιοσδήποτε άλλες καταστροφικές δυνάμεις.

Το θαυμάσιο σχέδιο του Θεού για τη διάσωση της ανθρωπότητας από τα αποτελέσματα της αμαρτίας και του εγωισμού μας παρουσιάζεται στην Αγία Γραφή με διάφορους τρόπους. Το περίγραμμα ενός από αυτά ξεκινά με την αφήγηση του Κήπου της Εδέμ. Διαβάζουμε ότι σε αυτόν τον κήπο που παρείχε ο Κύριος, «9 Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήσει εκ της γης παν δένδρον ώραίον εις την όρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού και

του κακού. 10 Ποταμός δε εξήρχετο εκ της Εδέμ διά να ποτίζη τον παράδεισον· και εκείθεν εμερίζετο εις τέσσαρας κλάδους.» - Γεν. 2: 9,10

Ο ΑΡΧΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Η περιοχή του «κήπου», που ετοιμάστηκε για τον άνθρωπο στην Εδέμ ήταν προφανώς ένας όμορφος και υπέροχος παράδεισος. Η ιδέα του παραδείσου για την ανθρωπότητα συνδέεται συχνά με κάποιου είδους πνευματική ύπαρξη πολύ μακριά από αυτόν τον πλανήτη. Πρόθεση του Θεού από την αρχή ήταν να είναι ο παράδεισος του ανθρώπου η γή. Το Εδέμ, αυτό το μικρό τμήμα της γης που προετοίμασε ο Θεός ειδικά για τους πρώτους γονείς μας, ήταν όμως ένα δείγμα του τι θα γίνει ολόκληρη η γη, και όμως θα είναι, όταν θα έχει ολοκληρωθεί το λαμπρό σχέδιο του Θεού που αφορά τον άνθρωπο.

Στην Εδέμ δόθηκε μεγάλη έμφαση στην ομορφιά. Περιγράφοντας τα δέντρα του κήπου, αυτά τα "ευχάριστα στην όραση" αναφέρονται πρώτα, και μετά εκείνα που ήταν "καλα για τροφή». Συμπεραίνουμε από αυτό ότι ο Θεός όχι μόνο έκανε την προετοιμασία για τη διατήρηση της ζωής των ανθρώπινων πλασμάτων του, αλλά ήθελε να απολαύσουν επίσης τη ζωή τους μέσα από την εκτίμηση του όμορφου περιβάλλοντος που τους περιέβαλλε. Ο Θεός ήταν ευχαριστημένος με την ανθρώπινη δημιουργία του, και ήθελε να έχουν χαρά σ' Αυτόν με το να υπενθυμίζονται συνεχώς για την αγάπη και τη φροντίδα του.

Ο ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΡΠΟΣ

Ο Κήπος της Εδέμ, εκτός από τα ζωοδότα δέντρα του, περιείχε ένα που ονομαζόταν «το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού.» (Γεν 2: 9) Δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τη φύση αυτού του δέντρου. Το σημαντικό μάθημα για μας είναι ότι οι πρώτοι μας οι γονείς απαγορεύονταν να μετέχουν σ'αυτό, και η θανατική ποινή συνδέοταν με την παραβίαση της εν λόγω εντολής. (εδαφ. 16,17) Κατά τη διάρκεια των μακρών αιώνων από την ανυπακοή του Αδάμ και της Εύας, η ανθρώπινη φυλή αποκτά την «γνώση του ... κακού.» Αντίστοιχα, κατά τη διάρκεια των χιλιάδων ετών της βασιλείας του Χριστού θα έχουν την ευκαιρία να αποκτήσουν την «γνώση του καλού». Οι εμπειρίες του ανθρώπου με το "καλό και το κακό" θα του επιτρέψουν τελικά να κάνει μια πλήρως τεκμηριωμένη επιλογή μεταξύ των δύο.

Στον Κήπο της Εδέμ υπήρχε επίσης ένα ποτάμι, που "εξήρχετο της Εδέμ δια να ποτίζει τον κήπον." (Γεν 2:10) Έτσι, μας λένε στην εν λόγω αρχική τοποθεσία του παραδείσου ήταν ζωοποιά δέντρα και υπήρχε εκεί κι ένα ποτάμι για να παρέχει νερό. Επειδή, ωστόσο, οι πρώτοι μας γονείς παράκουσαν τον Θεό, που εκδιώχθηκαν από αυτόν τον κήπο σε μια χώρα γεμάτη από «αγκάθια ... και τριβόλια," στην οποία θα υπάρχουν από το μόχθο και τον ιδρώτα, μέχρι να πεθάνει. (Γεν 3: 18,19) Η εξιστόριση συνεχίζει, «23 Όθεν Κύριος ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργάζεται την γην εκ της οποίας ελήφθη. 24 Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβεΐμ, και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,

διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.» - εδαφ. 23,24

Έγραψε ο Απόστολος Παύλος, «Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών.» (Ρωμ. 6:23) Ο θάνατος ήταν η ποινή που επιβλήθηκε στον άνθρωπο. Η εξορία από την Εδέμ και τα δέντρα της ζωής της εις δένδρα με αγκάθια και μόχθους ήταν τα μέσα που χρησιμοποίησε ο Κύριος για να προκαλέσει αυτή την ποινή. Πόσο αποτελεσματικοί υπήρξαν αυτοί οι «εκτελεστές». Για έξι χιλιάδες χρόνια ο άνθρωπος υπάρχει ένα δυστυχές και θνήσκον πλάσμα, μην δυνάμενο να ξεπεράσει τον κίνδυνο του φυσικού του περιβάλλοντος, καθώς και την αποτυχία της πεσμένης πνευματικής και ηθικής συμπεριφοράς του. Ως εκ τούτου, εξακολουθεί να είναι ένα θνήσκον πλάσμα, χωρίς την ικανότητα να ξεφύγει αυτήν την ορισμένη μοίρα.

ΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΆΝΘΡΩΠΟΝ

Ενώ μέσα στους αιώνες όλα τα ανθρώπινα σχέδια και οι προσπάθειες για μια καλύτερη κατάσταση της ανθρώπινης φυλής έχουν αποδειχθεί ανεπιτυχείς, έχει ο Θεός ένα σχέδιο το οποίο δεν θα αποτύχει. Επικεντρώνεται στη βασιλεία του. Εν συντομία, αυτό το σχέδιο είναι, μέσω του Χριστού, για την αποκατάσταση της ουράνιας εξουσίας στη γη. Προτείνεται στην προσευχή που δίδαξε ο Ιησούς στους μαθητές του, «ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημά Σου. Ως εν ουρανών και επι της γής.» (Ματθ. 6:10) Ο άνθρωπος είναι στο παρόν και συνεχώς επιδεινούμενο δίλημμά του λόγω της ανυπακοής στο θεϊκό νόμο, και μόνο με την

υπακοή στο νόμο του Δημιουργού θα μπορέσει να απολαύσει την ειρήνη, την υγεία και τη ζωή.

Αυτή η θεραπεία της βασιλείας για τα πολλά δεινά των ανθρώπων που έχει επιφέρει η ανυπακοή, μας παρουσιάζεται με πολλούς τρόπους στην Αγία Γραφή. Ένα από αυτά είναι που περιέχονται στα λόγια του εναρκτήριου κειμένου μας, Αποκάλυψη 22: 1,2. Αυτά τα εδάφια μιλούν για ένα «καθαρό ποτάμι του νερού της ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο, εκπορευόμενο εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου.» Ο "θρόνος" του Θεού υποδηλώνει την άσκηση της θείας εξουσίας στη γη. Αναφέρεται επίσης ο «αμνός», που μας θυμίζει ότι η άσκηση της εξουσίας του Θεού θα είναι μέσω του Χριστού, του "Αμνού του Θεού", ο οποίος έχασε τη ζωή τους για τις «αμαρτίες του κόσμου.» (Κατα Ιωάννη 1:29) Έτσι θα καταστεί δυνατή η αποκατάσταση της θείας θέλησης ανάμεσα στον κόσμο της ανθρωπότητας, για την οποία πέθανε ο Χριστός.

ΤΟ “ΠΟΤΑΜΙ”

Σε ορισμένα σημεία μέσα στην Αγία Γραφή, το νερό χρησιμοποιείται για να συμβολίσει ένα μέσον καθαρισμού της καρδιάς και του μυαλού--έναν καθαρισμό από το Λόγο της αλήθειας. (Ιεζεκιήλ.36:25, Εφεσ.5:26, Εβρ.10:22) Εντούτοις, στο εναρκτήριο εδάφιο μας, αναπαριστεί την ζωή-- «ένα καθαρό ποτάμι νερού της ζωής», το οποίο είναι «καθαρό σαν κρύσταλλο.» Ενώ αυτό είναι ένα συμβολικό ποτάμι, καθώς διαβάζουμε για την καθαρότητα και την σαφήνιά του, μας υπενθυμίζεται ότι, μέσω της αντίθεσης, πως ο άνθρωπος έχει ρυπαίνει σε μεγάλο βαθμό τα φυσικά ποτάμια της γης. Αντί να είμαστε

φορείς για τη διατήρηση της ζωής, μάλλον το αντίθετο συμβαίνει σε πολλά μέρη του κόσμου.

Πόσο απελπιστικές θα είναι οι προοπτικές για το μέλλον του ανθρώπου σε αυτή τη γη, αν δεν ήταν για τις υπέροχες διατάξεις που έχει παράσχει ο Κύριος!

Το εδάφιο 2 του κειμένου μας λέει, πάλι με μια συμβολική γλώσσα, ότι «εκατέρωθεν του ποταμού» ήταν «το δέντρο της ζωής.» Όταν οι πρώτοι μας οι γονείς είχαν παραβιάσει το νόμο του Θεού, εκδιώχθηκαν από την Εδέμ, έτσι ώστε να μην είναι σε θέση να μετάσχουν στο δέντρο της ζωής, που εφύτεψε εκεί ο Κύριος. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο Θεός "έδιωξε τον άνθρωπο" από τον κήπο, και ετοποθέτησε «Εξαπτέρυγα» και ένα «φλεγόμενο σπαθί» στην είσοδό του, προκειμένου να προστατεύεται ο «δρόμος του δέντρου της ζωής.» - Γεν. 3:24

Έτσι ο Θεός εξασφάλισε ότι ο άνθρωπος δεν θα είχε καμία δυνατότητα να διαιωνίσει τη ζωή του. Αμάρτησε, και τώρα η ποινή -«Σκόπη είσαι, και την σκόνην θα επιστρέψεις»- έπεσε επ'αυτόν. (εδάφ. 19). Δεν υπήρχε τρόπος για τον άνθρωπο να φύγει από κάτω από αυτήν την πονή που υπάρχει. Όμως, ο Θεός αγαπούσε ακόμη τα επίγεια πλάσματά του, και σε εύθετο χρόνο έκανε πρόβλεψη για τη διαφυγή τους από το θάνατο. Η διάταξη αυτή ήταν ότι, ο Ιησούς, ο οποίος είναι ο συμβολισμός των προφητειών, έγινε ο «Αμνός του Θεού», «ο Αμνός που σκοτώθηκε», για την αμαρτία του κόσμου. - Κατα Ιωάννη 1:29, Αποκάλυψη 5:12

Τώρα, στα εδάφια του μαθήματος μας, βρίσκουμε τον «Αμνόν» με εξουσία με κυβερνητική εξουσία. Απο τον θρόνο του Αμνού, και τον θρόνο του Θεού, ρέει το νερό της ζωής. Δεν συμβολίζεται ως

περιέχουσα μια περιορισμένη πηγή, όπως μια λιμνούλα ή μια λίμνη, αλλά ως ένα ποτάμι που ρέει, και στις δύο πλευρές αυτού του ποταμού είναι το δέντρο της ζωής. Είναι σαν στην επεξεργασία του σχεδίου του Θεού, δίνονται οδηγίες από το «θρόνο» ότι τα Εξαπτέρυγα δεν θα πρέπει πλέον να κρατήσουν τους ανθρώπους μακριά από το δέντρο της ζωής, αλλά ότι ο χρόνος είχε έρθει πλέον για αυτούς, μέσα από την υπακοή στους νόμους της βασιλείας, για να επιστρέψετε στην εύνοια του Θεού και να έχετε ελεύθερη πρόσβαση στην πηγή της ζωής της οποίας στερήθηκαν εξαιτίας της αμαρτίας.

ΑΦΘΟΝΗ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ

Όσον αφορά αυτό το μέλλον δέντρο της ζωής, η προφητεία αναφέρει ότι θα «φέρει δώδεκα είδη φρούτων,» και ότι θα αποδώσει καρπούς «κάθε μήνα.» Είναι ενδιαφέρουσα αυτή η γλώσσα, δεδομένου ότι υποδηλώνει μια συνεχή, αδιάκοπη πηγή φρούτων που δίνουν ζωή. Είναι συμβολική γλώσσα, αλλά χρησιμεύει ως μια υπενθύμιση του πόσο παταγωδώς έχει αποτύχει ο άνθρωπος στην παροχή των βασικών αναγκών της ζωής.

Είναι αλήθεια ότι σε ορισμένες περιοχές, όπως η Βόρεια Αμερική, και σε πολλά μέρη της Ευρώπης, τα τρόφιμα είναι σε αφθονία, και μπορεί να είμαστε επιρρεπείς να σκεφτούμε για όλο τον κόσμο από την άποψη του περιορισμένου περιβαλλόντος μας. Η αλήθεια είναι ότι στη γη, ως σύνολο, πολλά εκατομμύρια πεθαίνουν από την πείνα, και ένα σημαντικό μέρος της ανθρωπότητας δεν παίρνει ποτέ αρκετά για να φάει. Μιλάμε για την κοινωνία μας ως σχετικά εύπορη, αλλά ας θυμόμαστε ότι ο "κόσμος" μας αντιπροσωπεύει ένα πολύ μικρό μέρος του πλανήτη, ένα

τόσο μεγάλο μέρος του οποίου είναι πεινασμένο και πεθαίνει από την πείνα.

Δεν γνωρίζουμε τις λεπτομέρειες του πώς ο Κύριος θα παρέχει μια αφθονία τροφίμων για τα δισεκατομμύρια που θα γεμίσουν τελικά τη γη σύμφωνα με το θεϊκό διάταγμα, αλλά γνωρίζουμε ότι είναι πλήρως σε θέση να το κάνει. Ενώ εμείς δεν χρειάζεται να σκεφτούμε τα φρούτα στο συμβολικό «δέντρο της ζωής» ότι αντιπροσωπούν κυριολεκτική τροφή--γνωρίζουμε ότι ο άνθρωπος θα χρειάζεται τροφή, όπως χρειάστηκαν και οι πρώτοι μας γονείς στον κήπο. Θα προμηθεύεται η ανθρωπότητα στη βασιλεία με όλα τα υγιεινά τρόφιμα που χρειάζεται, και με την πίστη και την υπακοή, θα είναι επίσης διαθέσιμοι οι συμβολικοί καρποί του δέντρου της ζωής. Τέτοιες άφθονες διατάξεις θα επιτρέψει στον άνθρωπο να ζήσει για πάντα.

Το κείμενό μας μας πληροφορεί ακόμη σχετικά με «το δέντρο της ζωής» ότι τα φύλλα του θα είναι «για την θεραπεία των εθνών». Σε μια άλλη προφητεία του «ποταμού της ζωής», όπου φαίνεται να ρέει από το ναό, ή ιερό του Κυρίου, διαβάζουμε, «Πλησίον δε του ποταμού επί του χείλους αυτού, εντεύθεν και εντεύθεν, θέλουσιν αυξάνεσθαι δένδρα παντός είδους διά τροφήν, των οποίων τα φύλλα δεν θέλουσι μαραίνεσθαι και ο καρπός αυτών δεν θέλει εκλείψει· νέος καρπός θέλει γεννάσθαι καθ' έκαστον μήνα, διότι τα ύδατα αυτού εξέρχονται από του αγιαστηρίου· και ο καρπός αυτών θέλει είσθαι διά τροφήν και το φύλλον αυτών διά ιατρείαν.» - Ιεζεκιήλ. 47:12

Πόσο μεγάλη θα είναι η ανάγκη για τα έθνη για να θεραπευθούν! Αυτό θα ισχύει και για τους ανθρώπους όλων των εθνών, όχι μόνο εκείνων που

υπάρχουν τώρα, αλλά και εκείνων που υπέφεραν και πέθαναν ανα τους αιώνες. Καθώς αρχίζει η ζωοδότα περίοδος της βασιλείας της βασιλείας, οι άνθρωποι όλων των εθνών θα είναι, τρόπος του λέγειν, τραυματισμένοι και θα αιμορραγούν, με τη συμβολική έννοια. Μόνο οι διατάξεις που θα έχει κάνει ο Κύριος θα επουλώσουν τις πληγές τους και θα τους επαναφέρουν στη ζωή, την ειρήνη και την ευτυχία. Είναι αυτή η τελική κατάσταση που θα πρέπει να επιτευχθούν με τη βοήθεια του «ποταμού του νερού της ζωής» και «δέντρο της ζωής», του παρέχεται από το «θρόνο του Θεού και του Αμνού.»

ΤΑ ΕΘΝΗ

Οι υποσχέσεις και οι προφητείες της Αγίας Γραφής που δίνουν τη διασφάλιση της υγείας και της ζωής στη βασιλεία, εφαρμόζονται συχνά εσφαλμένα σε ό, τι πιστεύεται θα είναι οι συνθήκες στον ουρανό. Για παράδειγμα, η Αποκάλυψη 21:4 μας διαβεβαιώνει για μια εποχή όπου δεν θα υπάρχει "πλέον ο θάνατος," και ότι όλα τα δάκρυα θα εξαλειφθούν. Πολλοί αποτυγχάνουν να σημειώσουν τη συγκεκριμένη διατύπωση, «δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος», όπερ σημαίνει ότι πρόκειται για μια διάταξη του Κυρίου για τους ανθρώπους στη γη, όπου για έξι χιλιάδες χρόνια, θα είναι συνεχώς παρών ο θάνατος. Θα έρθει μια στιγμή όπου δεν θα πλήττει "πλέον" εκείνους που κατοικούν στη γη ο θάνατος.

Έτσι, όταν διαβάζουμε ότι τα έθνη θα πρέπει να θεραπευθούν, πρέπει να θυμόμαστε ότι υπάρχουν τα άρρωστα έθνη, όχι στον ουρανό, αλλά στη γη. Είναι εδώ στη γη, όπου οι δροσιστικές ευλογίες του ποταμού της ζωής θα εκρέουσιν εις τους ανθρώπους. Ο εθνικισμός

δεν θα υπάρχει στη βασιλεία, αλλά όλες οι εθνικότητες της γης θα έχουν την ευκαιρία να λάβουν τις ζωογόνες ευλογίες του ποταμού της ζωής και του δέντρου της ζωής. Αυτό είναι μια από τις όμορφες, συμβολικές εικόνες της εκπλήρωσης της υπόσχεσης που ο Θεός έκανε στον Πατέρα Αβραάμ, όταν του είπε ότι μέσα από το σπέρμα του, που είναι ο Χριστός, όλες τις οικογένειες, ή έθνη, της γης θα ευλογηθούν. - Γεν 12: 3, Γαλ. 3:16, 27-29

Ο Αβραάμ δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει πότε του έκανε αυτή την υπόσχεση ο Θεός, ότι, από τη στιγμή που θα εκπληρωθεί, θα είναι διάσπαρτα οι οικογένειες και τα έθνη της γης για να κατοικούν σε όλες τις ηπείρους και τα νησιά της θάλασσας. Πράγματι, είναι αμφίβολο αν ο Αβραάμ είχε καμία ιδέα για την ευρεία έκταση αυτού του όμορφου πλανήτη. Όμως, είναι αυτή η γη που ο Θεός προτίθεται να μετατρέψει σε παράδεισο για την αιώνια χαρά όλων των πρόθυμων και υπάκουων της ανθρωπότητας που, υπό την διακυβέρνηση της μεσσιανικής βασιλείας, θα στραφούν σε αυτόν με υπακοή και πίστη, και θα είναι μεταξύ του πλήθους που θα θεραπευτεί και θα εξαλειφθεί αυτουνού τα δάκρυα.

Η «ΝΥΦΗ»

Στην Αποκάλυψη 22:17 υπάρχει περαιτέρω αναφορά στο νερό της ζωής. Διαβάζει, «Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις ακούει, ας είπη. Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.» Η Αποκάλυψη 19:10 μας πληροφορεί ότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το «πνεύμα της προφητείας.» Ως εκ τούτου, θα μπορούσε

κάλλιστα να είναι ότι η αναφορά στο «Πνεύμα και τη νύφη» αναφέρεται στον Ιησού και τη «νύφη» του.

Στην Αποκάλυψη 19: 7 μας λένε για τη στιγμή που "έχει έρθει ο γάμος του Αρνίου," και ότι «και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν». Στην Αποκάλυψη 21: 2 έχουμε μια αναφορά στην «ιερή πόλιν» που κατέβαινε από τον Θεό εκ του ουρανού, «ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για το σύζυγό της.» Στα εδάφια 9 και 10 του παρόντος κεφαλαίου, ο απόστολος Ιωάννης γράφει περαιτέρω, «9 Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. 10 Και με έφερον εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού.»

Υπάρχουν άφθονες μαρτυρίες στις Γραφές για να δείξουν ότι αυτή η προφητική «νύφη, η γυναίκα του Αρνίου», θα αποτελείται από τον πλήρη αριθμό των πιστών ακόλουθων του Χριστού από την Πεντηκοστή μέχρι το τέλος του αιώνας του Ευαγγελίου. Η έκφραση, «ητοίμασεν έτοιμην εαυτήν» είναι ζωτικής σημασίας για κάθε Χριστιανό που φιλοδοξεί να είναι αυτής της ειδικής ομάδος ευνοημένων της βασιλείας. Μας θυμίζει ότι εκείνοι που θα είναι της τάξης της νύφης θα έχουν παραδόσει τον εαυτό τους στο καλούπι της επιρροής του Αγίου Πνεύματος στη ζωή τους, και αυτό σημαίνει ότι θα έχουν γίνει σαν τον Χριστό, και θα είναι και κατάλληλοι για να αποτελούν μέρος της «νύφης» του. Έχουν εμπλακεί σε αυτό πολλά δεινά και πολλές δοκιμές της πίστης. Σαν όλοι θα έχουν τελειώσει την

προετοιμασία τους, έχοντας θέσει πλήρως τη ζωή τους στη θυσία, όπως έκανε ο Ιησούς, μετά την ανάσταση των τελευταίων μελών στην «πρώτη ανάσταση», θα ενωθούν μαζί του ως νύφη του σε αυτή τη μεγάλη διάταξη της «ιεράς πόλεως» του μέλλοντα. - Αποκαλ. 20: 6

Πολλοί λανθασμένα έχουν υποθέσει ότι η πρόσκληση του «Ελάτε ... και λάβετε δωρεάν το νερό της ζωής», είναι σε ισχύ στον κόσμο από τότε που έγινε η πρώτη έλευσις του Χριστού. Ωστόσο, αυτό δεν θα μπορούσε να είναι αλήθεια, επειδή κατά τη διάρκεια όλων αυτών των αιώνων δεν υπήρξε «νύφη» του Χριστού να πει «Ελάτε». Αντίθετα, τον έχει αναιρέσει αυτόν τον αιώνα ο Θεός ως μια περίοδο κατά την οποία κάνει "τον εαυτό έτοιμή" η νύφη.

Δεν θα έχει ολοκληρωθεί η ετοιμοποίησις της νύφης μέχρι να έχει τελειώσει την πορεία του στο θάνατο το τελευταίο μέλος. Θα λάβει χώρα, στη συνέχεια, ο «γάμος του Αρνίου». Θα υπάρξει, στη συνέχεια, μια νύφη. Τότε το «Πνεύμα και η νύφη» θα πούν, «Ελάτε». Αυτό είναι μια λαμπρή προοπτική για το μέλλον. Όχι μόνο θα πει ο Χριστός και η νύφη του, «Ελάτε», αλλά όλοι "που ακούν" αυτήν την πρόσκληση θα έχουν το προνόμιο της ένταξης στο ευλογημένο έργο του λέγοντας, «Ελάτε», επεκτείνοντάς το σε άλλους, μέχρι που θα το έχουν εκτείνει σε όλους τους λαούς της γης.

Αυτό θα είναι το έργο της βασιλείας του Θεού, υπό την διακυβέρνηση του Χριστού. Θα δεθεί ο Σατανάς, και δεν θα είναι πλέον σε θέση να μολύνει τον νού των ανθρώπων με πολλά είδη αυταπάτων σχετικά με το Θεό. (Αποκάλυψη 20: 1,2) Αυτός που θα έχει

εξαπατήσει όλα τα έθνη δεν θα του επιτρέπεται πλέον να εξαπατήσει κανέναν. Έτσι, θα γεμίσει γρήγορα τη γη η «γνώσις του Κυρίου», όπως τα νερά «σκεπάζουν τη θάλασσα». - Ισ. 11: 9

Αυτό είναι η λύσις του Θεού για όλα τα προβλήματα - πολιτικά, οικονομικά, περιβαλλοντικά, θρησκευτικά, κοινωνικά, και όλα τα άλλα είδη- τα οποία προέκυψαν λόγω της αμαρτίας και του εγωισμού, και τα οποία απειλούν τώρα την ίδια την ύπαρξη του ανθρώπινου γένους. Τι θαυμάσια λύση που ειν' αυτή! Όταν ενεργοποιηθεί πλήρως, θα οδηγήσει στην ειρήνη, την ευτυχία και την αιώνια ζωή μεταξύ όλων των εθνών, γιατί θα θεραπευθούν. Τα δροσερά νερά του ποταμού της ζωής θα αποκαταστήσουν τους ανθρώπους σε αυτή την παρεχόμενη απο τον Θεό κληρονομιά, την οποίαν, μέσω της αμαρτίας, έχασαν για λίγο, αλλά λόγω της αγάπης του Θεού, θα έχει αποκατασταθεί.

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Μάθημα Πρώτο

Ασφαλείς στην Αγάπη του Θεού

Εδάφια κλειδιά: «Τι λοιπόν θέλομεν επει προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών.» - Προς Ρωμαίους 8:31

Επιλεγμένα εδάφια: Προς Ρωμαίους 8: 28-39

Η βάση του σημερινού μαθήματος δίνεται με αυτή τη πολύτιμη υπόσχεση: «Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού». (Ρωμ. 8:28) Υπό αυτές τις λέξεις, μαθαίνουμε ότι ο σκοπός του Θεού κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνας του Ευαγγελίου είναι να κληθεί ένας λαός, που αναφέρεται εδώ ως "οι κεκλημένοι" ανάμεσα από την ανθρωπότητα.

Γνωρίζοντας αυτό ειδικό σκοπό του Θεού μας βοηθά, προς το παρόν, να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη να «αναβάλουμε» τα νεκρά σαρκικά χαρακτηριστικά και τις επιθυμίες και να «ενδυθούμε τον νέον άνθρωπον», ο οποίος επιδιώκει να μεταμορφωθεί εις την εικόνα του Ιησού. (Κολ 3: 8-15) Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του «19 Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκόληξ και σκωρία

αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. 20 Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανῶ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν· 21 επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει εἶσθαι και η καρδιά σας.» - Κατα Ματθ. 6: 19-21

Μια τέτοια πορεία της ζωής θα μας βάλει εξ ανάγκης σε αντίθεση με τον κόσμο. Μας εἶπε ο Πέτρος να περιμένουμε αυτό, λέγοντας: «12 Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι,¹³ αλλά καθότι εἴσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαίρετε, ἵνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθῆ χαρήτε αγαλλιώμενοι.» - Α΄Πετρ. 4:12, 13

Όμως, θα πρέπει να ενισχύσουν μόνο την αφοσίωσή μας στο Θεό τέτοιες δοκιμασίες και βάσανα. Ο Απόστολος Παύλος εἶπε ότι χάρηκε με τα βάσανα και τα «δεινά του Χριστού», και έχουμε επίσης το προνόμιο να συμμετάσσουμε μαζί του στην εκπλήρωση αυτού του «μυστηρίου ... που είναι ο Χριστός μέσα σας, η ελπίδα της δόξας». (Κολ 1: 24,27) Εἶπε, ομοίως, ο Ιάκωβος ότι οι δοκιμές μας είναι απαραίτητες: «2 Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, 3 γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. 4 Η δε υπομονή ας ἔχη ἔργον τέλειον, διά να ἴσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη ὄντες εις μηδέν ελλειπείς.» - Ιάκ. 1: 2-4

Οι δύσκολες δοκιμασίες της πίστεως μας μετριάζονται με τη συνειδητοποίηση ότι ο Θεός ἔχει υποσχεθῆ ότι δεν θα επιτρέψει σε καμία εμπειρία να ἔρθει στη ζωή μας, που βλέπει εἶναι περισσότερο από ό,

τι μπορεί να αντέξει κάποιος. (Α Κορ. 10:13) Επίσης, έχουμε τη βεβαιότητα ότι «η ελαφριά θλίψη μας, που μόνο για μια στιγμή, κατεργάζεται εις εμάς ένα πολύ πιο υπερβαίνον και αιώνιο βάρος δόξης.» (Β Κορ. 4:17) Οι θλίψεις μας, μάλιστα, σε σύγκριση με την ελπίδα της κλήσης μας, είναι ασήμαντες. Ο Ιησούς είπε, «29 Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πρᾶος εἶμαι και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαῖς υμών· 30 διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.» - Ματ. 11: 29,30

Η φράση στο εδάφιο κλειδί μας, «Αν ο Θεός είναι υπερ μας ...», θα μπορούσε σε πρώτη ματιά να δίνει την εντύπωση ότι υπάρχει κάποια αμφιβολία σχετικά με τη φροντίδα του Ουράνιου Πατέρα επάνω μας. Ωστόσο, όταν εξετάζουμε τα επόμενα εδάφια του μαθήματός μας, μπορούμε γρήγορα να συνειδητοποιήσουμε ότι η πραγματική κατανόηση αυτών των λέξεων είναι ότι «δεδομένου ότι» ο Θεός είναι υπερ εμάς, τίποτα δεν μπορεί να λειτουργήσει με επιτυχία εναντίον μας. Τίποτα, ο Παύλος καταλήγει, «θα πρέπει να είναι σε θέση να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού, που είναι στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.» - Προς Ρωμ. 8:39

Ζώντας κάτω από το Έλεος του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «Αρα λοιπόν όντινα θέλει ελεεί και όντινα θέλει σκληρύνει.» - Προς Ρωμαίους 9:18

Επιλεγμένα εδάφια: Προς Ρωμαίους 9:6-18

Στα προηγούμενα κεφάλαια της επιστολής του Παύλου προς τους Ρωμαίους λεπτομερώς εξηγεί πώς το Ισραήλ απέτυχε να κρατήσει το νόμο, όπως είχε υποσχεθεί ότι θα έκανε. (Ρωμ. 3:20, Έξοδ. 19: 5-8) Δικαίωσις, ή η δικαιοσύνη, λέει περαιτέρω ο Παύλος, έρχεται μόνο από του Θεού «την χάριν μέσω της εξαγοράς της εν Χριστώ Ιησού». (Ρωμ. 3:24) Στο εδάφιο 28, προσθέτει, «Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο άνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των έργων του νόμου.» Αυτή η μετάβαση από το Μωσαϊκό Νόμο στη χάρη του Θεού μέσω του Χριστού ήταν δύσκολη για πολλούς Εβραίους Χριστιανούς της πρώτης εκκλησίας να δεχτούν.

Μερικοί ερμηνεύουν τα εδάφια του μαθήματός μας για να διδάξουν ότι ο Θεός απέρριψε οριστικά το Ισραήλ ευνοώντας αντιθέτως τους ακόλουθους του Χριστού. Αυτή η ιδέα, ωστόσο, της "αντικατάστασης" δεν είναι καθόλου αυτό που κήρυττε ο Παύλος. Το εδάφιο κλειδί μας δεν είναι μια απόρριψη του Ισραήλ,

αλλά είναι μια δήλωση που δείχνει ότι ο Παντοδύναμος έχει χάρες για να απαλλάξει. Είναι καθαρά ένα θέμα που αφορά τις δικές του υποθέσεις σχετικά με ποιούς στους οποίους θα τις δώσει. Ο Θεός έδωσε στο φυσικό Ισραήλ ορισμένες χάρες και προνόμια ως ένα έθνος που έφερε μαζί του μια αντίστοιχη ευλογία, αλλά τον απέρριψε ξανά και ξανά. Ο Κύριος, με την αυστηρή έννοια του όρου, δεν θα ήταν υποχρεωμένος να συνεχίσει τις προνομιακές ευλογίες του σε αυτούς, και να αγνοεί τους άλλους που δεν ήταν λιγότερο άξιοι. Κατά συνέπεια, ο Παύλος λέει ότι θα ήταν απολύτως σωστό ο Θεός να διακόψει τις ειδικές χάρες του, σε εκείνους που δεν θα τις χρησιμοποίησει, και να τις δώσει σε άλλους.

Για του λόγου το αληθές, ο Παύλος στρέφεται στην ιστορία του Ισραήλ. Ο ίδιος λέει, «6 Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα. 8 Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα.» (Ρωμ. 9: 6-8) Η υπόσχεση του Θεού σχετικά με το φυσικό σπέρμα του Αβραάμ καρποφόρησε λόγω της θαυματουργής γέννησης του Ισαάκ, ο οποίος μόνος του ήταν το παιδί του Αβραάμ με υπόσχεση.

Ο Παύλος μιλάει επίσης για τον Ιακώβ και τον Ησαύ, τους γιους του Ισαάκ, λέγοντας: «Διότι πριν έτι γεννηθώσι τα παιδιά, και πριν πράξωσί τι αγαθόν ή κακόν, διά να μένη ο κατ' εκλογήν προορισμός του Θεού, ουχί εκ των έργων, αλλ' εκ του καλούντος.»(εδάφ. 11) Εδώ, ο Παύλος μετατρέπει τον Ιακώβ και τον Ησαύ σε μια εικόνα των δύο κατηγοριών. Ήταν ο πρωτότοκος

ο Ησαΐ. Αυτός ήταν επιτυχής, αλλά εγκόσμια διατεθειμένος, εύστοχα απεικονίζοντας το φυσικά Ισραήλ. Ο Ιακώβ ήταν ο νεότερος. Αυτός δεν ήταν τέλειος, αλλά είχε περισσότερο ενδιαφέρον για τις υποσχέσεις που δίνονται στην οικογένειά του, και απεικονίζει κατάλληλα την εκκλησία, το πνευματικό Ισραήλ, δηλ. Η επιλογή του Θεού για τον Ησαΐ να είναι μια εικόνα του φυσικού Ισραήλ δεν ήταν τίποτα σε βάρος του. Εις το έθνος του Ισραήλ είχαν πράγματι δοθεί οι «χρησιμοί του Θεού» και η πρώτη ευκαιρία για να αναγνωρίσει και να αγκαλιάσει τον Μεσσία, όταν θα τους έλθει. - Ρωμ. 3: 1,2, Γάλ. 3: 21-24

Η αναφορά της καρδιάς του Φαραώ να σκληρύνει θα είχε απήχηση και με το εβραϊκό ακροατήριο του Παύλου. (Ρωμ. 9:17) Αφέθηκε ο Φαραώ για να σκληρύνει την καρδιά του με τη σκέψη ότι ήταν υπεράνω των πληγών, όχι επειδή τον είχε αναγκάσει ο Θεός να ενεργήσει όπως ενήργησε. Στο εδάφιο 21 μας υπενθυμίζεται ότι «ο αγγειοπλάστης» -Ο Θεός- έχει τη «δύναμη πάνω στον πηλό, από την ίδια μάζα για να κάνει ένα σκεύος προς τιμή, και το άλλο προς ατίμωση;» - δηλαδή, με μικρότερη τιμή. Εν ολίγοις, το εδάφιο μας δεν σημαίνει ότι έχουμε χάσει την ελεύθερη βούλησή μας, αλλά μας υπενθυμίζει ότι οι τρόποι του Θεού είναι υψηλότεροι από τους δικούς μας. - Ησ. 55: 9

Ο Θεός κλαδεύει και εμπολιάζει

Εδάφιο κλειδί: «Ιδέ λοιπόν την χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μεν τους πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα, εάν επιμείνης εις την χρηστότητα· διότι άλλως και συ θέλεις αποκοπή.» - Ρωμαίους 11:22

Επιλεγμένα εδάφια: Προς Ρωμαίους 11:11-24

Έχοντας μιλήσει με τους ρωμαίους Εβραίους μέχρι αυτό το σημείο, ο Παύλος στρέφει τώρα την προσοχή του προς τους ρωμαίους Εθνικούς. "Σκόνταψε" σαν έθνος το Ισραήλ, με το να μην αποδεχθεί την ευκαιρία του ως έθνος για να γίνουν οι Εβραίοι μέλη της νέας δημιουργίας (της εν Χριστώ). (Ρωμ. 11: 9,11) Ωστόσο, ο Παύλος λέει ότι το σκοντάφτειν τους είναι προσωρινό. «1 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. 2 Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων.» (Ρωμ. 11: 1-2) Αυτή η απλή δήλωση είναι ένα από τις πολλές που επισημαίνουν το γεγονός ότι το Ισραήλ θα συμμετάσχει στις ευλογίες του Θεού για όλες τις οικογένειες της γης. - Φεν. 12: 3, 22:18

Παρά το γεγονός ότι σκοπός του Παύλου στο μάθημα μας είναι να δείξει τη σημασία των εθνών στο σχέδιο του Θεού, ο ίδιος εξακολουθούσε να επιθυμεί σε μεγάλο βαθμό να γίνουν οι Εβραίοι αδελφοί του αφιερωμένοι ακόλουθοι του Χριστού. Ο Παύλος μίλησε νωρίτερα για «μεγάλη βαρύτητα και συνεχή θλίψη της καρδιάς» του, επιθυμώντας να αλλάξει θέσεις με τους συγγενείς του, εφόσον θα δέχονταν τον Χριστόν. (Ρωμ. 9: 1-5) Η έλλειψη πίστης τους, ωστόσο, στις υπεσχεμένες πνευματικές ευλογίες του Θεού, προκάλεσε το Ισραήλ, ως έθνος, να απορριφθεί από την ευνοϊκή θέση τους.

Στο μάθημα μας, ο Παύλος παρομοιάζει την απόρριψη του Ισραήλ με τα κλαδιά που αποκόπτονται από ένα ελαιόδεντρον. (Ρωμ. 11:17) Ο νόμος ήταν ένας παιδαγωγός που θα έπρεπε να οδηγήσει τους Εβραίους στο Χριστό, αλλά όταν ήρθε ο Χριστός, τον απέρριψαν. (Γαλ. 3:24, Ισ. 53: 3, Κατα Λουκά 9:22) Αφού απορρίφθηκε από τους δικούς του ανθρώπους, ο Ιησούς δήλωσε ότι είχαν αποβληθεί μακριά από τη θεία χάρη. (Ματθ. 23:37, 38) Η «διακοπή» (ή «αποκοπή») των κλαδιών που ακολούθησε, ήρθε σε κάθε Εβραίο που αρνήθηκε να δεχθεί τον Ιησού ως Μεσσία του. Ο Παύλος επιμένει, ωστόσο, ότι η πτώση του Ισραήλ από την εύνοια του Θεού ήταν περισσότερο μια ευλογία για τα έθνη παρα ένας μόνιμος τραυματισμός για το Ισραήλ. - Ρωμ. 11: 25-28

Μόλις αποσπάστηκαν τα φυσικά "κλαδιά", υπήρχε χώρος για τα "άγρια" κλαδιά -οι εθνικοί- για να εμβολιαστούν ώστε να πάρουν τη θέση τους. Αυτά τα νέα κλαδιά θα συμμετάσχουν αμέσως στην ιερή ρίζα του δέντρου. (εδάφ. 17) Έχουν γίνει συμμετοχοί στην

αρχική ρίζα της θείας εύνοιας που υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ (όταν του έκανε διαθήκη) αυτοί που εμπολιάστηκαν, για αυτό είναι ο σκοπός του Θεού να έχουμε μια ουράνια οικογένεια που προέρχονται από ολη την ανθρωπότητα--Εβραίους και Εθνικούς. - Εφεσ. 1: 3-12

Ως μπολιασμένα κλαδιά, ο Παύλος μας προειδοποιεί να μην «καυχηθούμε ενάντια στα κλαδιά που διεκόπησαν». Πρέπει να θυμόμαστε ταπεινά εμείς ότι δεν υλοποιήσαμε τη «ρίζα» της υπόσχεσης για τον Αβραάμ. Αντίθετα, οι υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ μας επιτρέπουν δια πίστεως να μετέχουμε της «ρίζας και του λίπους» αυτών. (Ρωμ. 11: 17,18) Επιπλέον, ακριβώς όπως είχε διακοπεί το Ισραήλ λόγω της απιστίας, θα μπορούσαμε ομοίως να αντιμετωπιστούμε, αν δεν είμαστε πιστοί στο κάλεσμα μας. Έχουμε το ίδιο πρότυπο της αγάπης για το οποίο θα πρέπει να φανούμε αντάξιοι, που ήταν η βάση του Νόμου. Έτσι, ο Παύλος λέει, «Να μην είστε υψηλόφροννοι, αλλά φοβείσθε.» - εδάφ. 20, 21

Στο εδάφιο κλειδί μας, ο Παύλος μιλάει σχετικά με μια σημαντική μετάβαση στο σχέδιο του Θεού. Εξαιτίας της συνεχούς ανυπακοής του Ισραήλ εις τον νόμον του Θεού, τον οποίον υποσχέθηκε να κρατήσει, βίωσε «τη σοβαρότητα του Θεού» όταν τους είχε διακόψει από την εύνοιά του. Ταυτόχρονα, βλέπουμε «την καλοσύνη ... του Θεού» δίνοντας την εύνοιάν του στα νέα κλαδιά των εθνικών, οι οποίοι θα γίνουν τελικά μέρος της νύφης του Χριστού, για να ζουν και να βασιλεύουν μαζί του. - Αποκαλ. 20: 4,6

Η αγάπη εκπληρώνει το νόμο

Εδάφιο κλειδί: «Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμή το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον άλλον εκπληροί τον νόμον.» - Ρωμαίους 13: 8

Επιλεγμένο εδάφιο: Προς Ρωμαίους 12:1,2, 13:8-10

ΜΕΡΙΚΟΙ Ιουδαίοι προσήλυτοι επέμειναν ότι η διατήρησις διάφορων λειτουργιών του Μωυσή ήταν μια προϋπόθεσις για να ζεί κάποιος εν Χριστώ. Μέσα από τα επιχειρήματα από διαφορετικές οπτικές γωνίες, ο Παύλος απηντήσκει σε κάθε ένσταση αυτών διαταρακτών. Επεσήμανε ότι κανένας Εβραίος δεν έλαβε ζωή σύμφωνα με το νόμο, αλλά μάλλον τους έδειξε ότι ήταν όλοι αμαρτωλοί που έχουν ανάγκη από Λυτρωτή. Τους έδειξε ότι η πίστη στο Χριστό ήταν ο μόνος τρόπος για να ελευθερωθούν από τις αμαρτίες τους και να αποκτήσουν ζωή. - Ρωμ. 3: 20-24

Σε όλα τα κηρύγματά του, ο Παύλος τόνισε ότι ήταν το σχέδιο του Θεού από την αρχή να ασχοληθεί με τον λαόν του με τη πίστη. (Γαλ. 3: 8) Με βάση τα επιχειρήματα που εκτίθενται στα πρώτα έντεκα κεφάλαια της Προς Ρωμαίους επιστολής, αρχίζει το επόμενο κεφάλαιο, λέγοντας, «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία.» - Ρωμ. 12:1

Σε αυτά τα λόγια, βλέπουμε την πρόσκληση του Θεού για μας για να γίνουμε μέλη του σώματος του Χριστού. Με την αποδοχή αυτής της πρόσκλησης, και καθοδηγούμενοι από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, γινόμαστε «οι γιοι του Θεού». (Ρωμ. 8:14) Αν είμαστε «πιστοί μέχρι θανάτου», μας είναι υπεσχημένος ένας «στέφανος ζωής»--δηλ., η αφθαρσία, η θεία φύσις. (Αποκάλυψη 2:10, Ρωμ. 2: 7, Β' Πετρ. 1: 4) Στη συνέχεια, θα κρίνουμε τον κόσμο στον επόμενο αιώνα, την ώρα της ελεύσεως της επίγειας βασιλείας του Χριστού. (Α Κορ. 6: 2) Με μια τέτοια προοπτική, η εκπλήρωση του όρκου αφιερώσεώς μας πραγματικά είναι μια «λογική λατρεία» μόνο.

Ο Παύλος μας παραγγέλλει περαιτέρω, «και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον...» (Ρωμ. 12: 2) Υπονοείται μεγάλη εντολή στην λέξιν "μεταμορφώνεστε." Πρώτον, δεν πρέπει να μπλεχτούμε με τα πράγματα αυτού του κόσμου, γιατί αν εμείς «ζούμε στη σάρκα», θα πεθάνουμε. (Ρωμ. 8:13) Πρέπει να αναπτύξουμε μια στάση στην οποία πρέπει εμείς «πάσαν χαράν» να νομίζουμε «όταν περιπέσουμε εις διαφόρους πειρασμούς.» (Ιακώβ. 1: 2-4) Επίσης, πρέπει να μελετάμε το Λόγο του Θεού για να κατανοήσουμε καλύτερα τα σχέδια και τους σκοπούς του, και για πάρουμε την έγκρισίν του. (Β Τιμ. 2:15) Τέλος, είναι απαραίτητο να μελετήσουμε το χαρακτήρα του Ιησού και να μορφωνόμαστε εις την εικόνα του. - Εβρ. 12: 2-4

Στο εδάφιο κλειδί μας, η εντολή να μην «χρωστάμε σε κανένα άτομο τίποτα, αλλά να αγαπάμε ο

ένας τον άλλον» προτείνει μια αντίθετη κατάσταση της καρδιάς από τον έναν που βλέπει τους συνανθρώπους του από μια αυστηρά επίγεια, χρονική άποψη. Ο Ιησούς είπε οφείλουμε να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. «Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω.» - Κατα Ιωάννην 15: 12-14

Οι λέξεις κλειδιά του εδάφιου κλειδιού μας, «αυτός που αγαπάει εκπληρώνει το νόμο», φέρνει την αντίθεση του «νόμου» έναντι του «πίστη που ενεργείται από την αγάπη», σε αρμονική συμφωνία. (Γαλ. 5: 6) Παρόμοια, ο Ιησούς είπε ότι το να αγαπάς τον Θεό, καθώς και τον γείτονά σου σημαίνει ότι, εν ταύταις ταις δύο εντολαίς, όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται. (Ματθ. 22: 36-40) Με απλά λόγια, ο Παύλος λέει, «9 Επειδή το, Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγω συμπεριλαμβάνεται, εν τώ· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 10 Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον· είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη.» - Ρωμ. 13: 9,10

Υποσχέσεις

“καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ [a]ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ [b]τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ.”

- ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 1:4-12

